

sobota, 27.12.2025

Świadectwo [1 J 1, 1-4]

Umilowani: To wam oznajmiamy, co było od początku, co usłyszeliśmy o Słowie życia, co ujrzeliśmy własnymi oczami, na co patrzyliśmy i czego dotykały nasze ręce – bo życie objawiło się: my je widzieliśmy, o nim zaświadczyliśmy i oznajmiamy wam życie wieczne, które było w Ojcu, a nam zostało objawione – co ujrzeliśmy i usłyszeliśmy, oznajmiamy także wam, abyście i wy mieli współuczestnictwo z nami. A mieć z nami współuczestnictwo, znaczy: mieć je z Ojcem i z Jego Synem, Jezusem Chrystusem. Piszemy to w tym celu, aby nasza radość była pełna.

>P<

Bardzo często w tym czytaniu pada słowo: "oznajmiamy". Moglibyśmy powiedzieć również: "zaświadczyliśmy" lub "stajemy się świadkami". Święty Jan zapisuje to słowo w odniesieniu do języka prawniczego. Chodziło o osobę, która zeznaje przed sądem w jakiejś sprawie. Taki człowiek publicznie - przed sędzią, publicznością, oskarżonym - deklaruje to, co sam widział lub słyszał w jakiejś kwestii lub sprawie. W tym czytaniu to święty Jan staje się takim świadkiem. Zaświadcza przed tymi, którzy będą czytać to słowo, że spotkał, widział, dotykał, słyszał samego Jezusa Chrystusa. Apostoł o Nim daje swoje świadectwo. Wskazuje, że Jezus nie był zwykłym człowiekiem lecz również obiecany Mesjaszem. Mesjasz ten przynosi życie wieczne. To jest wyjątkowość i niepowtarzalność janowego przesłania: Jezus jest Życiem. Zachęca również swoich słuchaczy do współuczestnictwa w tej prawdzie. Może się to realizować na dwa sposoby. Po pierwsze przyjęcie i uwierzenie w tę prawdę. Przyjęcie świadectwa, które wygłasza apostoł. A po drugie, aby współuczestniczyć przez wiarę w tym Życiu, którym jest Jezus.

fot. własne